॥ २१ ॥ २२ ॥ हरेरनुचरादेवाः दैवेनऋद्धैःसमृद्धैःभवद्भिः ॥२३ ॥ अर्थत्वाय आनुकूल्याय ॥२४ ॥२५॥ विषुपक्षिषुराजतइतिविराट् प्रभो श्चिकीर्षितंज्ञात्वाअयमर्थः अस्यसर्वस्वापहारेणममेत्यभिमानंसंत्यज्येदानींदेहस्वीकारेणाहंकारमपित्याजयित्वापरमानुग्रहंकर्तुमिच्छति नचा नेनतुल्योऽन्यःकोऽपिसत्यसंधोधीरोवाऽस्तीति तद्यशःप्रख्यापनार्थं किंचित्पातयितुमपीच्छति इतिप्रभोरभिप्रायंज्ञात्वातंबबंधेति सौत्येऽहनि

योनोभवायप्रागासीदभवायदिवौकसाम् ॥ सएवभगवानद्यवर्ततेतद्विपर्ययम् ॥ २१ ॥ बलेनसचिवैर्बु द्ध्यादुर्गैर्मंत्रौषधादिभिः ॥ सामादिभिरुपायैश्चकालंनात्येतिवैजनः ॥ २२॥ भवद्भिर्निर्जिताह्येतेबहुशोनु चराहरेः ॥ दैवेनर्द्धैस्तएवाद्ययुधिजित्वानदंतिनः ॥ २३ ॥ एतान्वयंविजेष्यामोयदिदैवंप्रसीदति ॥ तस्मा त्कालंप्रतीक्षध्वंयोनोऽर्थत्वायकल्पते ॥ २४ ॥ श्रीशुकउवाच पत्युर्निगदितंश्रुत्वादैत्यदानवयूथ पाः ॥ रसांनिविविशूराजन्विष्णुपार्षदताडिताः ॥ २५ ॥ अथतार्क्ष्यसुतोज्ञात्वाविराट्प्रभुचिकीर्षितम् ॥ बबंधवारुणैःपाशैर्बलिंसौत्येऽहनिक्रतौ ॥ २६ ॥ हाहाकारोमहानासीद्रोदस्योःसर्वतोदिशम् ॥ गृह्यमाणे सुरपतौविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ २७ ॥ तंबद्ध्वावारुणैःपाशैर्भगवानाहवामनः ॥ नष्टश्रियंस्थिरप्रज्ञमुदा रयशसंनृप ॥ २८ ॥ पदानित्रीणिदत्तानिभूमेर्मह्यंत्वयाऽसुर ॥ द्वाभ्यांक्रांतामहीसर्वातृतीयमुपकल्पय ॥ २९ ॥ यावत्तपत्यसौगोभिर्यावदिंदुःसहोडुभिः ॥ यावद्वर्षतिपर्जन्यस्तावतीभूरियंतव ॥ ३० ॥ पदैकेन मयाक्रांतोभूर्लोकःखंदिशस्तनोः ॥ स्वर्लोकस्तुद्वितीयेनपश्यतस्तेस्वमात्मना ॥ ३१ ॥ प्रतिश्रुतमदातुस्तेनि रयेवासइष्यते ॥ विशत्वंनिरयंतस्माद्गुरुणाचानुमोदितः ॥ ३२ ॥

सोमाभिषवदिने ॥ २६ ॥ रोद स्योः द्यावापृथिव्योः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ असौसूर्यः ॥ ३० ॥ मयाआत्मनेत्यन्वयः व्यापिनेत्यर्थः खंचदिशश्च तनोःतन्वा तेस्वंत्वदीयंस र्वस्वम् ॥ ३१ ॥ गुरुणाशुक्रेणानुमोदितःसन् ॥ ३२ ॥